

עת"א 40574/11/16 - מאג'ד הייב נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 40574-11-16 הייב(אסיר) נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	מאג'ד הייב
נגד	
המשיב	הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון

החלטה

בפני עתירה "כנגד החלטת שב"ס (הממונה על עבודות השירות) להפקעת עבודות השירות של העותר".

נימוקי הבקשה :

1. העותר מרצה עונש מאסר בדרך של עבודות שירות שנגזר עליו בת.פ. 5035/06/14, נותר לו לרצות 20 יום.
2. ביום 4/11/16 הורשע העותר בתיק נוסף - 1156/11/16 (עבירות תעבורה) ונגזר עליו עונש מאסר של 45 יום, בנוסף לעונשים אחרים אותם הוא מרצה.
3. נציג שב"ס הגיע אל העותר וביקש ממנו לחתום על הסכמה לריצוי המאסר שנגזר כמאסר בפועל במקום בעבודות שירות, וטען כי יתרת ימי המאסר שלו הינה 39 יום.
4. העותר ניסה להסביר כי נותרו לו רק 20 יום לריצוי וביקש שייערך לו שימוע.
5. עורך דינו של העותר לא היה מודע לכך שנגזר עליו עונש מאסר נוסף לריצוי בעבודות שירות. לו ידע, היה מבקש שהעונשים יהיו חופפים.

כתב התשובה :

- * המשיבה טוענת כי יש להורות על מחיקת העתירה.
- * ביום 14/1/16 נגזר דינו של העותר לעונש מאסר של 3.5 חודשים לריצוי בעבודות שירות החל מיום 5/6/16. בפועל החל העותר לרצות את עונשו ביום 15/6/16.

* ביום 7/11/16 נדון העותר בתיק אחר (1156/11/16) לעונש מאסר של 45 יום שירוצה בפועל החל מיום 3/11/16. על כן, נערכה הפסקה שיפוטית של עבודות השירות, בהתאם להוראות סעיף 51' לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. על פי הוראות החוק, העונשים ירוצו במצטבר בזה אחר זה.

* ככל שביקש העותר לחלוק על גזר הדין היה עליו להגיש ערעור על גזר הדין.

דין :

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, אני סבור שדין העתירה להידחות, שכן איין מדובר בעתירה מנהלית נגד החלטתו של הממונה על עבודות השירות. מדובר בהחלטה שיפוטית שהדרך לתקוף אותה איננה באמצעות עתירה מנהלית.

אין מחלוקת בין הצדדים כי בעת שנגזר דינו של העותר בתיק השני (תיק תעבורה 1156/11/16) עונש מאסר **בפועל** של 45 יום, גזר דין מיום 7/11/16, לא סיים עדיין העותר לרצות את עונש המאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, שנגזר עליו בתיק הראשון (ת.פ. 5035/06/14) - מאסר של 3.5 חודשים.

המחלוקת בין הצדדים היא רק באשר ליתרת התקופה שנותרה לו לרצות. לטענת העותר - 20 יום ואילו לטענת המשיבה - 39 יום.

לא הצלחתי לרדת לעומק טענתו של ב"כ העותר, שייצג אותו גם בהליך הפלילי בתיק השני, כי הוא לא היה מודע כי בעת גזר הדין בתיק השני היה תלוי ועומד נגד מרשו עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות שטרם רוצה במלואו.

ב"כ העותר איננו טוען שהעותר לא היה מודע שתלוי ועומד נגדו מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות שאת חלקו בלבד ריצה בעת שנגזר דינו בתיק התעבורה למאסר בפועל של 45 יום לאחר שהוא נעצר ונתפס כשהוא נוהג בפסילה, ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח תקף. טענתו של ב"כ העותר הינה למעשה שמרשו/העותר לא סיפר לו על כך ולכן הוא לא היה מודע. העובדה שמרשו לא סיפר לו איננה עילה המצדיקה קבלת העתירה.

לכאורה, לו היה העותר מתייצב, כמתחייב, לביצוע עבודות השירות במועד שקבע בית המשפט - 5/6/16, הוא היה מסיים את עבודות השירות עוד לפני שנתפס ונעצר בתיק השני (3/11/16). העובדה שהעותר לא התייצב באופן סדיר ורצוף לביצוע עבודות השירות היתה ידועה בהחלט לעותר בעת שנגזר דינו בתיק השני, ביום 7/11/16.

סעיף 51 שכותרתו "הפסקה שיפוטית של עבודות השירות", קובע :

(1) גזר בית המשפט עונש מאסר בשל העבירה האחרת וקבע שהנאשם לא ישא אותה בעבודות שירות - לא תחל עבודת השירות, או תופסק ביום מתן גזר הדין לפי העניין, ועובד השירות ישא את עונשו או את יתרת עונשו, לפי העניין, בבית הסוהר מהיום האמור, או מיום אחר שקבע בית המשפט. עובד השירות ישא את תקופות המאסר בזו אחר זו, זולת אם בית המשפט שהרשיעו בשל העבירה האחרת ציווה ששתי התקופות, כולן או מקצתן, יהיו חופפות."

הפסקה שיפוטית של עבודות שירות לפי סעיף 51ט', להבדיל מהפסקה מנהלית לפי סעיף 51ט', איננה בסמכותו של הנציב ואיננה הפסקה מנהלית ועל כן, אין מקום לעריכת שימוע שצריך להתנהל בפני הרשות המנהלית בטרם קבלת ההחלטה המנהלית.

על הפסקה שיפוטית מכח סעיף 51ט' לחוק העונשין, ניתן לערער תוך 14 יום מיום שנמסרה ההחלטה, הערעור הינו מכח סעיף 51(ב). הזכות להתערב בהפסקה שיפוטית נתונה לערכאת הערעור (ראה רע"ב 426/06 נאסר חווא נ' מ"י, פד"י סא(3)1 סעיף 13 להחלטה - מפי כב' השופטת פרוקצ'ה).

לעותר נשלחה ביום 10/11/16 הודעה על הפסקת עבודות השירות על פי **הפסקה שיפוטית**. הודעה זו הינה יישום של ההחלטה השיפוטית ולא ההחלטה המנהלית.

אין בפני ערעור על החלטת בית משפט קמא, ערעור בהתאם לסעיף 51(ב).

בנסיבות אלה, אין מקום להגיש עתירה מנהלית.

באשר ליתרת התקופה לריצוי, מניין התקופה והמעקב אחר התייצבות העותר לעבודות שירות הינם בסמכות הממונה, כמפורט בסעיף 51 ו-ט' לחוק העונשין. הממונה מנהל רישום על פי דין.

על מנת לוודא שהרישום אכן ישקף את הנתונים העובדתיים נקבעו הנחיות וכללים. בין היתר, במסמך שמקבל כל עובד שירות "כללים והוראות לעובד שירות - תנאי ריצוי (טופס 2-3)", שם נקבע בסעיף "2: נוכחות ופיקוח על עובד שירות במקום העבודה.

ד... התחיל וסיים את העבודה בזמן כפי שנקבע - לא יינתן זיכוי שעות להגעה מוקדמת או יציאה מאוחרת.

ה. עליך להחתיים כרטיס הנוכחות בעצמך בתחילת כל יום עבודה ובסיומו. אם לא החתיים כרטיס הנוכחות, ייחשב הדבר כאילו לא עבדת באותו יום. לא הוחתם כרטיס נוכחות עקב תקלה, עליך לדווח על כך למפקח ולמעסיק ללא דיחוי.

ו. היעדרות ממקום העבודה מכל סיבה, לרבות מחלה, מילואים, אבל וכיוב' טעונה אישור המפקח והמעסיק ותלויה בהצגת אישור מתאים בכתב שיימסר למפקח בהקדם- היעדרות, כאמור, תחייב השלמת ימים או שעות.

ט. בימי שישי, ערבי חג וחול המועד תועסק במקום העבודה, אך לא פחות מ- 6 שעות עבודה יומיות.

י. איחרת למקום עבודתך, המעסיק רשאי לא לקבל אותך לעבודה באותו היום - יום זה לא ייחשב במניין ימי הריצוי".

אשר על כן, אני מורה על דחיית העתירה.

העותר יתייצב לריצוי יתרת ימי המאסר שנותרו לו לרצות בתיק 5035/06/14 לאחר ההפסקה השיפוטית של עבודות השירות, כפי שייקבע על ידי הממונה.

הממונה יעביר, בתוך 3 ימים, לב"כ העותר עותק מכרטיס הנוכחות של העותר, ממנו ניתן ללמוד על יתרת תקופת המאסר שנותרה לעותר לרצות בפועל.

העותר יתייצב לריצוי יתרת מאסרו ביום 29/1/17, שעה 08:00 בבית המעצר קישון.

ניתנה היום, כ"ד טבת תשע"ז, 22 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.